

Родом Віта із мальовничого містечка Дубно. Росла дівчинка дуже скромною, тихенькою і виваженою дитиною, від неї ніколи зайвого слова не почувеш. Навчаючись в школі, зарекомендувала себе, як старанна учениця. В той час як її

цікавили. Завдяки чудовим викладачам я отримала хороші знання й опанувала цю непросту науку. Та розуміла, що теорія без практики нічого не варта. Тож завершивши навчання в коледжі, я готувалася до вступу у Тернопільський національний економічний університет. Паралельно шукала роботу, щоб на-

МОЛОДЕ ПОКОЛІННЯ Л Ь О Н О К О М Б І Н А Т У

Рівненський льонокомбінат багатий на молоді талановиті кадри. Віта Харунь прийшла на підприємство, три роки назад, ще студенткою, щоб здобути навички та досвід у своїй професії бухгалтера. Нині вона – молодий начальник складського господарства, що всю себе присвячує роботі та саморозвитку.

Із колективом менеджерів ЗЕД Рівненського Льонокомбінату

та швидко опанувати необхідні знання і навички. Також багато інформації почерпнула від моїх більш досвідчених колег.

успідомила, то стало страшно. А з іншого боку – перейти на посаду, специфіки якої ти не знаєш – це виклик тобі, а я завжди

Вона чітко розуміє, що її посада передбачає відповідальність за певну ділянку роботи, щоб все

однолітки розважалися та в ігри грали – вона вчилася. Тож випереджала ровесників і в навчанні, і в духовному розвитку. Дівчина не любила одноманітності й завжди намагалася пізнати щось нове і цікаве. Допитлива і кмітлива, вона цікавилася всім, що припадало їй до душі: музикою, танцями, стрільбою з лука.

– В школі я ніколи не задумувалася про майбутню професію. Мені жодна не подобалася. Не хотілося, щоб моя майбутня професія перетворилася у рутину. Мене часто батьки запитували, чого б я хотіла, а я відповідала, що прийде час – побачимо. Рішення було спонтанним – Рівненський державний аграрний коледж, напрямок – бухгалтерський облік і аудит. З навчанням у мене проблем не було, все давалося легко, але були дисципліни, які мене зовсім не

ленько шукала роботу, щоб набувати досвіду в своїй професії, – розповідає наша героїня про свої кроки у доросле життя.

– Вважаю, що це доля – обрати з першого разу те, що справді припало мені до душі. Незабаром після вступу в Тернопільський університет, трапився щасливий випадок в особі моєї хорошої знайомої, яка повідомила, що на Львонокомбінаті шукають бухгалтера. Ось так з квітня 2015 року я стала працювати на підприємстві. Мене ознайомили із тою ділянкою роботи, за яку я повністю відповідала, а також пояснили схему роботи та інші нюанси бухгалтерської праці. Спочатку це було неймовірно складно, я боялася не справитися, але й здаватися не збиралася. Дякуючи моєму тодішньому наставнику Олегу Васильовичу Івашкевичу, його настановам та підказкам я змогла справитися

більш досвідчених колег.

Я відповідала за вивантаження і облік товарів, що прибували на підприємство для забезпечення його діяльності і виробництва тканини. А також облік виданої сировини та супутніх продуктів для безперервного виробництва полотна. Паралельно, коли своя робота зроблена, ти маєш можливість допомогти комусь із колег-бухгалтерів. А це хороший досвід попрацювати на кожній ділянці роботи – проведення комплектації тих же накладних на швейному відділі, облік заробітної плати, табель та багато інших завдань, – говорить Віта.

На цій посаді працювала дівчина до листопада 2017 року, коли їй несподівано для неї самої власник ТОВ «Т-Стиль» запропонував посаду начальника складського господарства. – В ту мить жодна думка не промайнула у моїй голові, але коли я

еш – це виклик тобі, а я завжди приймала виклики. Навіть якщо й страшно, треба пробувати інакше як я дізнаюся чого варта? Навіть сьогодні не відчуваю себе керівником – просто люблю свою роботу, намагаюся її виконувати якнайкраще та прагну правильно формувати свій робочий день із найбільшою результативністю.

Напевно я прийняла пропозицію, бо вже відчувала, що час вчитися чомусь новому та рухатися далі. Моя посада передбачає велику відповідальність. Злагоджена робота нашої ділянки є важливою, оскільки від неї залежить безперерйна робота й інших відділів виробництва. Взагалі мені подобається тут працювати – дуже хороший колектив, багато працівників мають великий досвід роботи і в них можна теж дещо повчитися.

Кожен із моїх працівників несе відповідальність за свою роботу, а я у підсумку відповідаю за те, щоб вони виконували ту роботу вчасно і як слід. Бо це мій обов'язок, щоб команда працювала злагоджено і без проколів, оскільки хороша командна робота – то запорука успішного виконання того чи іншого завдання. Не буває маленьких ролей, кожен працівник на своєму місці – це деталь великого механізму, що рухає прогрес. І як тільки один дав збій, все летить шкереберть.

Дівчина говорить, що дуже важливо знайти точки дотику зі своїми підлеглими і завжди залишатися людиною у прийнятті рішень. Одним треба підказати і навчити, а іншим дати вирішити якісь моменти самим, щоб вони відчували свою відповідальність за прийняті ними рішення. Іноді можна піти на поступки, бо різні життєві ситуації трапляються, а іноді треба приймати рішення про звільнення.

Незважаючи на свою молодість Віта добре справляється з покладеними на неї обов'язками.

певну ділянку роботи, щоб все працювало злагоджено, не повинно бути промахів зі сторони її підопічних, тому що велика річка починається з маленького струмочка. Основний критерій при прийомі на роботу – це бажання працювати, вчитися і вдосконалюватися.

У вільний від роботи час наша героїня займається спортом та вчиться їздити на машині, хоче отримати права. Це ще одна вершина, яку вона прагне приборкати. Дівчина цілеспрямована і налаштована досягнути всього, чого їй хочеться, самостійно. Впевнена у своїх силах і вважає, що їй вистачить сміливості, терпіння та натхнення, щоб добитися поставлених цілей. «Допомога – це добре, але випробувати себе – це важливо, хочу знати, на що я здатна». Дівчина любить активний відпочинок і терпіти не може вбивати час перед телевізором чи на дивані. Свої вихідні Віта теж проводить активно, відновитися їй допомагає виїзд на природу, а ще поїздки до своїх рідних.

– Саме їхня турбота і підтримка надихає мене та наповнює енергією для подальшого розвитку.

Про своє майбутнє дівчина не задумується.

– Я живу нинішнім, тому що будувати плани на майбутнє – це як розсмішити Бога. Щодня я ставлю собі маленькі цілі, й досягнувши їх, відчуваю задоволення. Життя йде своєю чергою, у кожного все буде, у свій час. Можна мріяти – це чудово, планування майбутнього – це трата часу, гарне майбутнє тоді, коли досягнені цілі сьогоднішнього дня. Жити треба сьогодні, не заважаючи іншим і по совісті. Вчися, розвивайся, досягай поставлених цілей сьогодні, вони й стануть сходинками до майбутнього. Самовдосконалення – це найкраща інвестиція, – впевнена Віта.

